

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๑/๒๕๖๖

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖/๒๕๖๖

วันที่ ๓๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายศิษฏ์ กรรณวัฒน์ ผู้ร้อง
ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายศิษฏ์ กรรณวัฒน์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายศิษฏ์ กรรณวัฒน์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องกับพวกถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาลจังหวัดสีกี้ว (ปากช่อง) ความผิดฐานร่วมกันบุกรุก อสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น และร่วมกันลักทรัพย์ตั้งแต่สองคนขึ้นไป ศาลจังหวัดสีกี้ว (ปากช่อง) พิพากษา จำคุก ๓ ปี และให้ร่วมกันหรือแทนกันคืนหรือใช้ราคาคืนที่ลักไป ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาพิพากษาแก้เป็นให้ลงโทษจำคุกผู้ร้องกับพวกคนละ ๓ ปี และปรับ คนละ ๗,๕๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๓ ปี ยกคำขอให้คืนทรัพย์ที่ลักหรือ ใช้ราคาแทน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ผู้ร้องเห็นว่าการพิจารณา พิพากษาและคำพิพากษาดังกล่าวข้างต้นเป็นความเท็จ ทำให้ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์ตกเป็นผู้กระทำความผิดอาญา ผู้ร้องฟ้องคดีต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง (ผู้ถูกร้อง) เพื่อขอให้ลงโทษ พนักงานอัยการและผู้พิพากษาที่เกี่ยวข้องกับคดีดังกล่าว รวม ๕๖ คน ผู้ถูกร้องมีคำสั่งจำหน่ายคดี

- ๒ -

นอกจากสารบบความ ผู้ร้องฟ้องผู้พิพากษาที่สั่งจำหน่ายคดีดังกล่าวต่อผู้ถูกร้อง ฐานไม่ทำหน้าที่
ขจัดพนักงานอัยการและผู้พิพากษาทั้ง ๕๖ คน ผู้ถูกร้องพิพากษายกฟ้อง ต่อมาผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ
ประจำศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางยื่นฟ้องผู้ร้องต่อผู้ถูกร้องเป็นคดีละเมิดอำนาจศาล
จำนวน ๒ คดี ดังนี้

(๑) คดีหมายเลขแดงที่ อท ลศ ๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกร้อง
มีคำสั่งว่าผู้ร้องมีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๑ (๑)
มาตรา ๓๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ให้จำคุกผู้ร้อง ๑๕ เดือน

(๒) คดีหมายเลขแดงที่ อท ลศ ๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกร้อง
มีคำสั่งว่าผู้ร้องมีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๑ (๑)
มาตรา ๓๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ให้จำคุกผู้ร้อง ๑๒ เดือน และให้ปรับโทษ
ต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ อท ลศ ๑/๒๕๖๕

ผู้ร้องเห็นว่าผู้ถูกร้องไม่ทำหน้าที่ค้นหาความจริง ละเว้นไม่ทำหน้าที่เพื่อขจัดผู้พิพากษา
ที่พิพากษาเป็นเท็จ มีพฤติการณ์สนับสนุนให้ผู้พิพากษานำความเท็จมาวินิจฉัยชี้ขาดคดี ซึ่งคดีละเมิด
อำนาจศาลทั้งสองคดีที่ผู้ร้องถูกฟ้อง เป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องนำถ้อยคำที่ผู้ร้องบรรยายฟ้องมาใช้กล่าวหา
ว่าเป็นการเสียดสีผู้พิพากษาและเป็นความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล เป็นการพิจารณาพิพากษาที่ไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องโดยตรง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๕๐ (๑๐)
มาตรา ๕๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๑๘๘

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง
เนื่องจากเป็นการร้องเรียนการพิจารณาพิพากษาของผู้ถูกร้อง กรณีผู้ถูกร้องมีคำสั่งว่าผู้ร้องมีความผิด
ฐานละเมิดอำนาจศาล ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์ฎีกา กรณีจึงเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณา
พิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. คำสั่งของผู้ถูกร้องในคดีหมายเลขแดงที่ อท ลศ ๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน
๒๕๖๕ ให้จำคุกผู้ร้อง ๑๕ เดือน และคดีหมายเลขแดงที่ อท ลศ ๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน

๒๕๖๕ ให้จำคุกผู้ร้อง ๑๒ เดือน ชักหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๕๐ (๑๐) มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๑๘๘

๒. เพิกถอนคำสั่งทั้งสองคดีดังกล่าว

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี ตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิพากษาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือ เรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

- ๔ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การพิจารณาพิพากษาของผู้ถูกร้องไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งทั้งสองคดีของผู้ถูกร้องว่าผู้ร้องมีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล ให้จำคุก ชดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๕๐ (๑๐) มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๑๘๘ ขอให้เพิกถอนคำสั่งทั้งสองคดีดังกล่าว ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องโต้แย้งคำสั่งทั้งสองคดีของผู้ถูกร้องที่พิพากษาว่าผู้ร้องมีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล และให้จำคุก กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

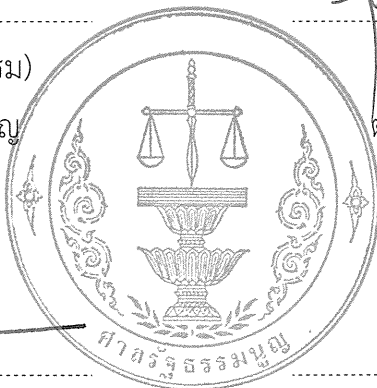
(คำสั่งที่ ๑๑/๒๕๖๖)

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจirinติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ